

Fastan är en disciplin, inte en asketisk avhållsamhet

Ali ibn Hujr berättade för mig; Sufyan berättade för oss, från Hisham ibn Orwah, från hans far, från A'ishah – må Allah vara nöjd med henne – som sade:

'Allahs Sändebud ﷺ brukade kysa en av sina hustrur medan han fastade.'

Sedan log hon."

[Återberättad av Imam Muslim]

حَدَّثَنِي عَلِيُّ بْنُ حُجْرٍ، حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنْ هِشَامِ بْنِ عُرْوَةَ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ عَائِشَةَ، - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا - قَالَتْ كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُقَبِّلُ إِحْدَى نِسَائِهِ وَهُوَ صَائِمٌ . ثُمَّ تَضْحَكُ .

Förklaring av hadithen

Hadithen återges genom en stark medinensisk kedja: Ali b. Hujr → Sufyan (al-Thawri eller Ibn Oyayna, beroende på variant) → Hisham b. Orwa → hans far Orwa → A'isha. Hon berättar:

"Allahs Sändebud ﷺ brukade kysa en av sina hustrur medan han

Fastan är en disciplin, inte en asketisk avhållsamhet

fastade.” Sedan skrattade hon.

Detta är en av de centrala texterna om vad som är tillåtet under fastan och hur man skiljer mellan handlingar som bryter fastan och handlingar som inte gör det. Hadithen är kort men teologiskt rik, och A'ishas skratt ger en subtil pedagogisk dimension.

Teologisk analys

1. Kyssar bryter inte fastan – men kräver självkontroll

De klassiska lärda är eniga om att kyssar i sig **inte bryter fastan**, så länge de inte leder till något som bryter den (som utlösning). Hadithen visar att Profeten ﷺ själv gjorde detta, vilket gör det till en tydlig sunnah-handling i betydelsen ”tillåten”.

- **al-Nawawi** skriver att hadithen är ett bevis för att kyssar är tillåtna för den som kan kontrollera sig, men att det är *makruh* för den som fruktar att det ska leda till något förbjudet.
- **Ibn Hajar** förklarar i *Fath al-Bari* att Profetens ﷺ handling visar att fastan inte är en asketisk avhållsamhet från allt kroppsligt, utan en disciplin riktad mot det som bryter fastan.
- **al-Qurtubi** betonar att detta är en del av islams balans: fastan förbjuder inte kärlekens uttryck, men reglerar begärens gränser.

Teologiskt visar detta att fastan inte är en monastisk avskildhet, utan en **kontrollerad disciplin** där det tillåtna förblir tillåtet så länge det inte leder till det förbjudna.

2. A'ishas skratt – en subtil pedagogisk markör

Hadithen avslutas med: *”Sedan skrattade hon.”*

De lärda har analyserat detta:

- **Ibn Hajar**: hennes skratt antyder att hon syftade på sig själv, men ville uttrycka det blygsamt.
- **al-Nawawi**: skrattet visar att hon ville avdramatisera ämnet och samtidigt bekräfta att handlingen var verklig och inte hypotetisk.
- **al-Qurtubi**: skrattet är en pedagogisk strategi – det gör ämnet lättare att tala om och minskar risken för missförstånd.

Fastan är en disciplin, inte en asketisk avhållsamhet

Detta visar att A'isha inte bara återger en juridisk regel, utan också undervisar med värme och mänsklighet.

3. Hadithen som grund för rättsskolornas distinktioner

Rättsskolorna använder denna hadith för att skilja mellan:

- **kyssar som uttryck för kärlek** (tillåtna),
- **kyssar som väcker begär** (ogillade eller förbjudna beroende på risk),
- **handlingar som leder till utlösning** (som bryter fastan).

al-Nawawi sammanfattar:

”Det som räknas är individens självkontroll.”

Detta är en återkommande princip i fastans rättslära.

Språklig analys av nyckeluttryck

”يُقَبِّلُ” - ”han brukade kyssa”

Verbet är i imperfektform (*yuqabbilu*), vilket antyder:

- en återkommande handling,
- inte en engångshändelse.

Språkligt förstärker detta att handlingen var normal och tillåten.

”إِحْدَى نِسَائِهِ” - ”en av sina hustrur”

Uttrycket är blygsamt och diskret. A'isha nämner inte sig själv direkt, vilket är typiskt för hennes stil.

”وَهُوَ صَائِمٌ” - ”medan han fastade”

Denna fras är juridiskt central: handlingen skedde **under fastan**, vilket gör den till ett direkt bevis för tillåtlighet.

Fastan är en disciplin, inte en asketisk avhållsamhet

”ثُمَّ تَضْحَكُ” - ”sedan skrattade hon”

Verbet *tadhak* är i presensform, vilket i hadithspråk ofta används för att återge en tidigare handling med livfullhet. Språkligt ger det berättelsen en mänsklig och varm ton.

Syntes

Hadithen lär oss flera centrala principer:

1. **Kyssar bryter inte fastan**, så länge de inte leder till något som bryter den.
2. **Fastan är en disciplin, inte en asketisk avhållsamhet** från allt kroppsligt.
3. **Självkontroll är avgörande** – det som är tillåtet för en person kan vara ogillat för en annan.
4. **A'ishas skratt är en pedagogisk markör**, som visar hennes stil att undervisa med värme och subtilitet.
5. **Klassiska lärda** som al-Nawawi, Ibn Hajar och al-Qurtubi använder denna hadith som huvudtext i diskussionen om vad som bryter fastan och vad som inte gör det.

[FASTAN](#), [Imam Muslim](#), [RAMADAN](#)

«[När solen sjunker, då är fastan över](#)

[Suhur som identitet](#)»

- [Bönen gudomlig befallning](#)
- [Nationalismens Uppkomst i den Muslimska Världen](#)
- ['Awrah för män och kvinnor inom och utanför bön](#)
- [Bönen mellan befallning och uphöjelse](#)
- [Regeln om att be i Haram-kläder](#)
- [Att upphöja Allahs befallning är att be](#)
- [Förstå Koranen](#)
- [Lycka eller elände i nästa liv](#)
- [Frågor och svar angående ahl al-Kitabs Kött](#)
- [Rasism: Finns det en lösning?](#)

Fastan är en disciplin, inte en asketisk avhållsamhet